

Tmou tmoucí (Můj Orfeus)

Budoár staré dámy

Prosinec těžký Eurydiké se nevrací
Jdu tmou tmoucí pěšky, padnu a zase vstanu
Po kolenou polezu, řekneš-li mi, medvědem se stanu
Prosinec těžký život dobrovolně skončený
Ve mně krvácí, Eurydiké se nevrací
Je sama ve tmě pod zemí

R: Budu bušit čelem do zdi kamenné
Budou křičet řvaním šelem
Budou troubit na pasece s jelenem
Budou vodou v kalné řece, mlčenlivým kamenem

Řekneš-li mi, budu kvést ti jako chomáč ratolestí
Zavoláš-li svými ústy slovo, které ožije
Budou kvést ti za oknem jak pelargonie
Prosinec těžký první z nenávratna
Jdu tmou tmoucí pěšky v tunice z režného plátna
Mlčíš a přede mnou se vleče stín

R:

Škoda, ty mlčíš, prosinec těžký
Jako víko veliké, jako dějiny
Srdce nevzlykej, že neseš marnou smrt bez viny
Pod sekyrou nevzdávej se a po kolenou lez
Hadem buď nebo medvědem se staň
Koňskou hřívou, která pročesává les a rozvlňuje lán